

* * *

А як день той прийде,
Поцілють в уста
І попросять тебе.
Щоб послужна була.

«Цить, голубонько, цить,
Шкода твоїх очей.
Ну успокійсь! Вже досить!
Не такий він страшний.

Таж і господь велить
У законах своїх,
Щоб на світі любить
Без різниці усіх...

Він проворний, меткий,
Не дурний, знає світ.
Ну, й не дуже старий,
Що ж то — сорок п'ять літ!

Се якраз молодець,
То ж не трать дармо сліз».
І ведуть під вінець,
Як вівцю на заріз.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Стара пісня»](#);

